

DRUG (5) *sb m*

drug (2), **druh** (2), **druch** (1); drug *ForCnR* (2); druh *StryjKron, KochBr*; druch *ZbylPrzyg* (1).
sg N drug (1). ◊ *V druże* (1) *ForCnR*, *druhu* (1) *KochBr*, *druchu* (1) *ZbylPrzyg*. ◊ *pl D druh(o)m*
(1). ◊ [*V drudzy cf DRUGI V pl m pers*].

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Towarzysz, przyjaciel* (4) : Widziłz/ prawi/ moy druchu/ iákoć fię vbrála/ Iákoż oná w tey szácie
będzie táncowała *ZbylPrzyg A4v*.

Wyrażenie: »dobry drug« (3): Hey dobry druże/ raczy wynidź knám/ owo pán Burgmistrz ij iá/
mámy niétzo s tobą mowicz. *ForCnR B2, D2*; Tu wás przeštał/ á Wodnik ták mu odpowiedział:
Owa y tyś fye przed tą páníą [= *Brodq*] nie wysiedział/ Wąšie/ dobry móy druhu: ále bądź ćierpliwy
KochBr 152.

2. *Żołnierz, towarzysz broni* (1) : Wiecie iż szczęście Druhom pomahaiet śmiálym/ Mężnym sławá
dank dawa/ háńbę zniewieściálym. *StryjKron 732*.

Synonimy: 1. *przyjaciel, towarzysz*.